

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 8C/367/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112241110
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Panáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5112241110.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v právnej veci navrhovateľa: X.. Q. D., K.. XX.XX.XXXX, O. K. V. XXXX, S. K. Q., právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 17, Žilina, IČO: 364 366 40, proti odporcovi: I. Š., K.. XX.XX.XXXX, I. O. O. - P., V. O. Z. XXX, O. - P., o ochranu osobnosti,

rozhodol:

Súd žalobný návrh zamietá v celom rozsahu.

Odporkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný nahradiť trovy štátu Slovenskej republiky vo výške 994,18 Eur na účet Okresného súdu Žilina v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Dňa 12.12.2011 bol súdu doručený návrh na ochranu osobnosti, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby odporkyni bola uložená povinnosť zverejniť ospravedlnenie na blogu W. Ž. v znení:

Ja, I. Š., sa ospravedlňujem Q. D. za nepravdivé tvrdenia, ktoré som uviedla v mojom trestnom oznámení zo dňa 13.12.2010 a v zápisnici spísanej na OR PZ J. Q. dňa 07.02.2011, kde som ho nespravodlivo obvinila z nezákonného nadobúdania nehnuteľností a iných protiprávných konaní. Tvrdenia som uviedla bez toho, aby som mala dôkaz o ich pravdivosti, či hodnovernosti.

Ja, I. Š., sa ospravedlňujem X.. Q. D. za nepravdivé tvrdenia, ktoré som uviedla na blogu W. Ž. pod pseudonymom U., v ktorých som nedovolené zverejnila osobné údaje jeho a jeho manželky, a v ktorých som ho nespravodlivo obvinila z nezákonného nadobúdania nehnuteľností a iných protiprávných konaní. Tvrdenia som uviedla bez toho, aby som mala dôkaz o ich pravdivosti, či hodnovernosti. I. Š..

Odporkyňa je povinná strpieť zverejnenie ospravedlnenia doručením členom pozemkového spoločenstva T. S. K. Q..

Odporkyňa je povinná do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu vo výške 3.000,- Eur.

2. Pôvodne podaný návrh bol zmenený a pripustený v uvedenom znení uznesením zo dňa 03.12.2013 (čl. 222). Navrhovateľ odôvodnil svoj nárok tým, že odporkyňa v špecifikovaných článkoch na blogu W. Ž. a v zápisnici zo dňa 07.02.2011 a v trestnom oznámení zo dňa 13.12.2010 uvádza tvrdenia, ktoré navrhovateľ považuje za nepravdivé a hrubo osočujúce, ako aj tvrdenia, že by mal nejakým podvodným alebo pokútnym spôsobom nadobudnúť spoluvlastnícke podiely v Urbárskom spoločenstve v S. K. Q.. On a jeho manželka nadobúdajú podiely riadnymi zmluvami. Ďalej tvrdila, že by mal „bašovať“ alebo nejak inak páchať podvody v urbárskom spoločenstve, označila ho za podliaka. Ďalej uviedla, že by sa jej majetok mal stať predmetom nejakého podvodníckeho konania, pričom v trestnom oznámení, ktoré podala, sa snaží to spájať s jeho osobou. Uviedla, že by mal porušovať zákony, že by mal dokonca sa snažiť ovládnuť Urbariát v S. K. Q., či získať budovu hotela, ktorú toto spoločenstvo vlastní. Pobúrený správaním odporkyne 11.04.2011 po tom, ako bol vypočutý ako podozrivý na základe jej obvinenia, podal

trestné oznámenie na Okresné riaditeľstvo V. B. Č. a vec bola postúpená na OR PZ v J. Q. a následne viedol Obvodný úrad v J. Q. konanie odporkyne ako priestupkovú vec pod číslom konania XXX/XXXX/XXXXX. Počas priestupkového konania ho začali atakovať klienti, či priatelia, ktorí mu oznámili, aké šokujúce informácie sa o ňom šíria na internete blogerky označenej ako U., a to na webovej adrese, ktorú uviedol v návrhu. Odporkyňa ho so zvýšenou intenzitou osočuje, pričom k tomu užíva aj prístupné médium, akým je internet.

3. Spolu s návrhom predložil zápisnicu zo dňa 07.02.2011 z výsluchu odporkyne na OR PZ J. Q., zápisnicu zo dňa 05.04.2011 o vypočutí X.. D., uznesenie OR PZ J. Q. zo dňa 19.05.2011, sťažnosť proti uzneseniu zo dňa 09.06.2011, uznesenie Okresnej prokuratúry J. Q. zo dňa 01.07.2011, oznámenie o možnosti podania návrhu na začatie konania o priestupku zo dňa 04.08.2011, návrh na začatie konania o priestupku zo dňa 26.08.2011, predvolanie navrhovateľa na priestupkové konanie, zápis z pokusu o uzavretie zmluvy, podanie I. Š. na Obvodný úrad J. Q. doručený 24.10.2011, vyjadrenie sa navrhovateľa k podaniam odporkyne, podnet na začatie trestného stíhania a články z blogu W. Ž. pod názvami: L. Q., X. W. G. B. I., Š. B. Y., B. O. W. R. W. W., K. Č.. X V. B. O. V. S., V. O. V. V. Š. R. R. D..

4. Súd vykonal dokazovanie, a to výsluchom účastníkov konania, vyjadrením sa právneho zástupcu navrhovateľa, ako aj výsluchom svedkov, či oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré tvoria obsah spisového materiálu, znalecký posudok a pripojený priestupkový spis. Na základe vykonaného dokazovania súd mal zistený nasledovný skutkový stav:

5. Navrhovateľ sa domáhal ochrany osobnosti z dôvodov, že odporkyňa ho osočovala na internete, a to tým, že v blogu Š. B. Y. považuje za nepravdivé a hrubo osočujúce tvrdenia, že by mal vnútiť scenár valného zhromaždenia pozemkového spoločenstva, pričom túto informáciu podáva spôsobom, ktorý evokuje netransparentné vedenie schôdze, a že by mal nezákonným spôsobom nadobúdať nehnuteľnosti a tieto si legalizovať. Ďalej v blogu L.T. Q., X. W. G. B. I. považuje za nepravdivé a hrubo osočujúce tvrdenia, že by na základe konkrétnych zistení nového vedenia Urbáru S. K. Q. by mal byť podozrivý z nekalého konania, že by mala mať k dispozícii verejne dostupné písomnosti poukazujúce na jeho nezákonnosť a jeho nekorektné správanie a navyše bez jeho súhlasu v blogoch uvádza jeho priezvisko s uvedením titul X.. D., čo jeho ako obeť jej útokov jednoznačne identifikuje. Ďalej frázovanie odporkyne v celom príspevku, ale najmä na konci blogového príspevku svedčí o tom, že vedome a cielene sa zamerala na poškodzovanie jeho osobnostných práv. Ďalej v blogu B. O. W. R. W. W. odporkyňa zneužíva vplyv, aký má internetový blog opäť frázovaním svojich myšlienok, ktorými evokuje u čitateľa dojem, že by mal byť navrhovateľ nečestný špekulant, že by si mal nedôvodne navyšovať trovy konania, a že by mal mať nečestne získané prostriedky. Dokonca odporkyňa účelovým frázovaním oslovujúcim navrhovateľa a jeho klientov vyjadruje pochybnosti o jeho svedomí, či zrejme sa snaží poškodiť nielen u čitateľov navrhovateľa, ale aj priamo jeho klientov. Navrhovateľ tvrdí, že odporkyňa konala s úmyslom jednoznačne poškodiť aj tým, že v blogoch uvádza pri jeho titule aj jeho priezvisko, dokonca so špecifikáciou jeho sídla, teda dostatočne sa snaží čitateľa presvedčiť, na koho útočí. To, že odporkyňa za svoj cieľ považuje výhradne jeho, svedčí aj skutočnosť, že v blogu V. O. V. B. V. Š. R. R. D. zo dňa 04.09.2011, neuvádza priezvisko iného advokáta, ale ho označuje iba ako U. P. G.. Ďalej navrhovateľ tvrdí, že v blogu K. Č.. X V. B. O. V. S. odporkyňa opäť hrubo osočuje jeho osobu, keď uvádza, že advokáta v S. K. Q. známeho nenásytným skupovaním pôdy ... taktiež ... z poznámok na LV vzťahujúcim sa k osobe advokáta sa spoluvlastníkom zdá, že podiely nadobudol v rozpore so zákonom... Hoci v tomto blogu priamo neuvádza jeho meno, z ostatných blogov je zrejme, že osobou advokáta myslí výlučne jeho. Taktiež poukázal aj na blog označený V. V. Ú. V. I.. Š. proti X.. D. na Obvodnom úrade v J. Q. dňa 21.10.2011, kde odporkyňa opäť uvádza celé jeho priezvisko s identifikáciou, titulom, profesiou a bydliskom. Tvrdí, že nadobúdanie podielov je v rozpore s platnými zákonmi, že má písomnosti naznačujúce, že môže ísť z jeho strany o nezákonný postup. Ďalej tvrdí, že ňou získané informácie má právo rozširovať, čím priamo potvrdzuje, že koná vedome a cielene. Navyše impertinentným spôsobom hovorí o intímnych záležitostiach manželov D.. Taktiež poukazuje na blog K. P. B. W.. Navrhovateľ tvrdí, že tvrdenia v týchto blogoch hlboko zasiahli do jeho osobnostných práv, dotkli sa najmä vzťahov v širšom i užšom okruhu jeho rodiny, priateľov, s vážnym dopadom na jeho spoločenský život a možné uplatnenie sa. Má za to, že zverejňovanie blogov odporkyňou malo negatívne dôsledky dopadu v materiálnej i nemateriálnej sfére a tým zakladá aj podstatu vzniku nároku na samotnú nemajetkovú ujmu. Tvrdí, že všetky tvrdenia odporkyne sú nepodložené, vymyslené, lživé, nedôstojné a urážlivé a takéto obvinenia vrhajú na neho zlý tieň. Poškodzujú ho v profesionálnom živote, ako aj v živote súkromnom. Týmto vyjadreniami prostredníctvom média s veľkou publicitou poškodzuje

odporkyňa jeho osobnostné práva, najmä právo na česť a dôstojnosť a dôveryhodnosť, v dôsledku publikovaných blogov voči navrhovateľovi uvedeným obvinením znížila, pričom obvinenia sú absolútne nepravdivé a sú hrubou urážkou. Dôsledkom konania odporkyne podľa navrhovateľa je, že musí spolu so svojou rodinou, či zamestnancami čeliť otázkam okolia pracovného, rodinného, ale i verejného ohľadom podvodov a bašovania v urbáre. Taktiež pocítil zo strany viacerých priateľov, či kolegov zmenený postoj voči nemu. Začali sa mu vyhýbať, dokonca pri posedení v reštaurácii ho osočil neznámy človek s výsmeškom, že kedy bude za podvody s urbárom už konečne sedieť a podobne. A malo to aj dopad na citovú situáciu v jeho rodine, čo sa odrazilo na zdravotnom stave manželky. Navrhovateľ poukázal na zákonné ustanovenia, ako aj rozhodnutia najvyššieho súdu, či rozhodnutia ústavného súdu.

6. Odporkyňa trvala na svojich tvrdeniach s tým, že vychádzala z úradných písomností a skutočností a nebola ochotná ani na mimosúdne riešenie. Odmietla sa ospravedlniť s poukazom aj na správanie navrhovateľa na Obvodnom úrade v J. Q. voči nej. Trvala na pravdivosti svojich tvrdení, ktoré sa snažila preukázať listinami a svedkami.

7. Je nepochybné, že navrhovateľ, aj keď poukazoval na viaceré konania odporkyne, domáhal sa svojho nároku iba za uverejnenie uvedených skutočností na blogu W. Ž., ktoré boli zverejnené v priebehu roku 2011 na uvedenom blogu. Taktiež sa navrhovateľ domáhal ospravedlnenia za tvrdenia zo strany odporkyne v trestnom oznámení zo dňa 13.12.2010 a na skutočnosti uvedené v zápisnici spísanej na OR PZ J. Q. dňa 07.02.2011.

8. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

9. Podľa § 12 Občianskeho zákonníka

(1) Písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

(2) Privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

(3) Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

10. Podľa § 13 Občianskeho zákonníka

(1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

11. Podľa čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života a tiež pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

12. Odporkyňa trvala na svojich vyjadreniach, na ich pravdivosti, čo sa snažila preukázať svedkami, ktorých navrhla, ktorí sa vyjadrovali k priebehu zhromaždenia Urbariátu S. K. Q.. Zároveň aj navrhovateľ navrhol svedkov, ktorých navrhovateľ navrhol za účelom preukázania svojich tvrdení ohľadom zníženia dôstojnosti v súkromí, či v profesionálnej praxi, ktorú vykonáva ako advokát.

13. Svedok H. Y. Š. uviedol, že navrhovateľa pozná od r. 2005, ale skôr v negatívnom zmysle, nakoľko bol W. R. Y. v rokoch 2003 - 2010 a s tým, že keď bol W., bola petícia na jeho odvolanie a tejto skupine poskytol právne rady práve navrhovateľ. Z vyjadrenia svedka vyplynulo, že boli nejaké spory

s menovaným svedkom, v ktorých navrhovateľ zastupuje protistranu, z čoho vyplynul negatívny vzťah medzi navrhovateľom a svedkom.

- Tento svedok nepreukázal tvrdenia navrhovateľa, či odporkyne a negatívny vzťah nebol v dôsledku konania odporkyne.

14. Svedok Š. S. uviedol, že navrhovateľa pozná dlhé roky. Dokonca je jeho právnym zástupcom a odporkyňu pozná z urbáru, ktorého je aj on tiež členom. Potvrdil, že odporkyňa na schôdzi Urbariátu S. K. Q. asi v r. 2010 označila navrhovateľa, že je podvodník, zbohatlík, pričom od tej schôdze sa to naďalej opakovalo s tým, že navrhovateľ prišiel podvodom k podielom a ďalej uviedol, že následne mu kamarát oznámil, že na internete sú nejaké články proti navrhovateľovi na blogu W. Ž., ktoré si pozrel, a to asi pred dvoma rokmi. (Súd poznamenáva, že podľa výsluchu svedka dňa 02.05.2013 k prečítaniu článkov na danom blogu malo dôjsť v roku 2011, napriek časovému odstupu si to až podozriivo pamätal.) Ďalej svedok uviedol, že tým článkom sa iba smial, ale má vedomosť, že niektorí zvažovali právne zastupovanie navrhovateľom, keďže je takto osočovaný zo strany odporkyne, lebo mali informáciu, že navrhovateľ je podvodník a nemajú preto v ňom dôveru. Odporkyňa poukazovala aj na dodatok k nájomnej zmluve uzatvorenej na Urbariáte S. K. Q.. Považovala zmluvy za falšované, avšak súd poukazuje, že predmetom tohto konania sú tvrdenia uvádzané na predmetnom blogu v jednotlivých článkoch, ktoré mali navrhovateľa osočovať a zasahovať do jeho osobnostných práv. Preto zisťovanie falšovania zmlúv a obdobných skutočností nebolo predmetom tohto konania.

- svedkom neboli preukázané hodnoverným spôsobom tvrdenia navrhovateľa.

15. Svedok X. Ž. uviedol, že pozná iba navrhovateľa, a to dlhé roky, keďže navrhovateľ zastupoval spoločnosť, v ktorej robil, a v ktorej je spoločníkom. Zároveň uviedol, že ako W. B. S. J. do programu dal aj výber právnych služieb pre obec, keďže chodili viaceré ponuky a keďže navrhovateľa pozná, tak ho navrhol, avšak niekto uviedol, že čítal blog W. Ž., a že aby si to prečítal, koho odporúča. Uviedol, že nedokázal poslancov presvedčiť, preto spoluprácu s navrhovateľom neuzatvorili. Napriek tomu bol presvedčený, že keby nebol blog W. Ž., tak by s navrhovateľom bola uzatvorená spolupráca, hoci ako sám svedok uviedol, boli aj iné ponuky od iných právnikov. Svedok však svoje tvrdenia hodnoverne nepreukázal.

16. Odporkyňa spochybnila hodnovernosť svedka p. Ž. tým, že hoci nie je členom Urbárskeho spoločenstva v S. K. Q., napriek tomu sa zúčastnil valného zhromaždenia, pričom svedok poukazoval na výroky z daného blogu, ktoré boli zverejnené v roku 2011, hoci svedok bol vypočutý 06.09.2013, avšak nevedel uviesť, na ktorom konkrétnom mieste tie výroky sú, ale výroky spred dvoch rokov si pamätal. Zároveň chaoticky a rozporne tvrdil, že navrhovateľ ho zastupoval v niektorých konaniach, v akýchkoľvek konaniach. Zároveň uviedol, že nie v konaniach proti jeho osobe, iba proti spoločnosti, v ktorej je spoločník, ale nie je konateľ, a preto ho nemôže v ničom zastupovať, keď nemá žiadne konanie. Na jednej strane svedok tvrdil, že bola naštrbená dôveryhodnosť voči navrhovateľovi, ale na druhej strane neodpovedal na otázky, resp. nevedel sa vyjadriť, že v čom bola spochybnená dôveryhodnosť, na základe čoho, keď ho v žiadnom konaní nezastupuje, iba uviedol, že nemôže ho predsa v ničom zastupovať, keď nemá žiadne konanie, hoci sám uviedol, že zastupuje spoločnosť, v ktorej je svedok spoločníkom.

17. Súd s poukazom na uvedené posúdil svedka X.Ž. ako nehodnoverného svedka pre jeho nelogické, nezmyselné a rozporné tvrdenia, pričom svedok nič konkrétne nevedel uviesť, iba že niekto niečo povedal a pod.

18. Svedkyňa Q. U. uviedla, že nikdy nepostrehla na valnom zhromaždení Urbariátu S. K. Q., že by odporkyňa urážala alebo sa vyjadrovala voči navrhovateľovi tak, že by znižovala jeho dôstojnosť a vážnosť. Tiež spomenula falšovanie plných mocí, z ktorých obvinila p. Ž., resp. uviedla, že počula, že doniesli nejaké falšované plné moci. Taktiež mala vedomosť aj o falšovaní dodatku k zmluve na urbariáte.

19. Svedok Q. U. uviedol, že navrhovateľa pozná cca 10-13 rokov. Odporkyňu prvýkrát videl na valnom zhromaždení v r. 2009. S navrhovateľom bol v dobrom vzťahu, pokiaľ nedošlo k určitým riešeniam právnych vecí ohľadom jeho spoluvlastníckeho podielu. A odporkyňa na valnom zhromaždení kritizovala, resp. kládla otázky k nadobudnutiu majetku navrhovateľa. Uviedol, že nikdy nepočul na valnom zhromaždení, že by odporkyňa osočovala, urážala alebo iným spôsobom sa vyjadrovala na

adresu navrhovateľa. Tiež spomenul zistenia ohľadom falšovania plných mocí z dôvodu, pričom tieto zistenia boli z dôvodu, že dotknuté osoby uviedli, že oni nedali plnú moc.

20. Svedkyňa U. Č. uviedla, že nepočula nejaké ohovárania, či pripomienky voči navrhovateľovi.

21. Svedok X. Y. uviedol, že navrhovateľa pozná ako právneho zástupcu jeho matky. Uviedol, že je členom obecného zastupiteľstva S. J., kde je pozemkový spor. Navrhol, aby to riešil X. D., na čo mu ostatní povedali, či nečítal predmetné články na blogu W. Ž. a keď si to prečítal, tak potom už v tom nepokračoval a uviedol, že sa postoj k X. D. zmenil, avšak zároveň uviedol, že keď má nejaký problém, ide za navrhovateľom. Teda aj napriek tomu, že čítal predmetné články na slovenskom blogu a pokiaľ chce nejakú právnu pomoc, ide za navrhovateľom. Čo sa týka odporkyne, uviedol, že ju nepozná a jej meno tiež nikdy nepočul. Čo sa týka článkov na blogu W. Ž., uviedol, že čítal tieto články 2-3 roky spätne a je názoru, že nič také voči X. D. nebolo. A žiadne skutočnosti z daného blogu neoveroval. Uviedol, že nie je žiadny záznam o tom, že by navrhoval X. D. na zastupovanie sporu v danej obci, že to bola iba interná debata.

22. Svedok B. I. uviedol, že využíval právne služby navrhovateľa, ale vzťahy medzi nimi v r. 2011 ochladli, pretože keď chcel ohľadom Urbariátu v V., aby navrhovateľ im poskytol právne poradenstvo, tak mu ostatní povedali, aby boli v tom opatrní, pretože vraj navrhovateľ má na Urbáre v S. K. Q. nejaké machinácie, a že na internete je ohľadom nadobudnutia majetku niečo uvedené, ale nikdy to nečítal. Neriešil to. A z toho dôvodu odvtedy s navrhovateľom skončil. Momentálne ani nepotrebuje právnu pomoc a blogy nečítal. Tiež uviedol, že žiadny záznam z tohto zhromaždenia nie je. Bolo to len v rámci debaty. Zároveň však uviedol, že momentálne nepotrebuje žiadnu právnu pomoc, ale keby bolo potrebné, tak nemá problém ísť za navrhovateľom. - Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že na jednej strane uvádza, že vzťahy medzi ním a navrhovateľom ochladli kvôli nejakým rečiam ohľadom machinácií na Urbáre v S. K. Q. a ohľadom článkov na blogu, ale na druhej strane uvádza, že nemá žiadnu potrebu využiť právne služby navrhovateľa, ale keby mal, tak nemá problém ho osloviť. Z toho vyplýva, že výraz „ochladnutie vzťahu“ je irelevantný a nesúvisí s predmetom konania a tvrdenie o ochladnutí vzťahu je len účelové a zavádzajúce s cieľom dosiahnuť prospech na strane navrhovateľa. Predsa keby ochladli vzťahy v zmysle tvrdeného zníženia dôstojnosti, neuvažoval by o prípadnom využití právnych služieb navrhovateľa.

23. Svedkyňa K. O. uviedla, že nečítala žiadne články na blogu W. Ž., ani nevie, že existuje. Uviedla, že je členkou T. S. K. Q. a neprichádzala do kontaktu s účastníkmi konania. Avšak uviedla, že odporkyňa vyjadrovala svoj názor na prejednávané veci na zhromaždeniach. Ale nič konkrétne nevedela uviesť. Na otázku, či počula nejaké osočujúce prejavy odporkyne voči navrhovateľovi na niektorom zo zhromaždení, svedkyňa uviedla, že si nič také nepamätá.

24. Svedkyňa Q. H. uviedla, že s navrhovateľom nemala zlý vzťah. Uviedla, že mala vedomosť o článkoch na blogu W. Ž. na internete. Dokonca si ich prečítala. A vedela, že autorkou článkov bola odporkyňa. Pričom ako uviedla, tieto články vnímala, že nebolo to smerované voči niekomu konkrétnemu, ale bol to nejaký zúfalý pokus krivdy, ktorý sa jej stal a nejaká šanca, kde si to môže niekto prečítať a nechá ju hovoriť. Uviedla, že nepovažovala tieto články za osočujúce voči niektorej konkrétnej osobe. A aj keď tam bol spomenutý navrhovateľ, nemala žiadny pocit, ani zhoršený, ani zlepšený voči nemu. Dané články nezmenili jej postoj k navrhovateľovi. Taktiež uviedla, že mala vedomosť o tom, že boli podané falošné splnomocnenia na valnom zhromaždení Urbariátu Kysucké Nové Mesto. Uviedla, že si nespomína, že by padli nejaké osočujúce výroky pred celým valným zhromaždením na adresu navrhovateľa.

25. Svedok H. X. W. uviedol, že nemá vedomosť, ani nečítal niekedy na internete blog W. Ž.. Spomenul právne problémy v Urbariáte S. K. Q..

26. Svedkyňa J. S. uviedla, že nečítala nikdy články na blogu W. Ž.. Ani nemá o tom vedomosť. K obidvom účastníkom konania má pozitívny vzťah. Nepamätala si, že by došlo na valnom zhromaždení k nejakým hádkam zo strany odporkyne voči navrhovateľovi, či osočovaniu.

27. Svedok X. O. uviedol, že nemá vedomosť o článkoch odporkyne na internete na blogu W. Ž.. Ani nikdy tieto články nečítal. Ani nevedel o žiadnych skutočnostiach ohľadom nejakých osočujúcich konaní zo strany odporkyne voči navrhovateľovi a na zhromaždeniach urbariátu.

28. Podľa § 422 Občianskeho zákonníka

(1) Maloletý alebo ten, kto je postihnutý duševnou poruchou, zodpovedá za škodu ním spôsobenú, ak je schopný ovládnuť svoje konanie a posúdiť jeho následky; spoločne a nerozdielne s ním zodpovedá, kto je povinný vykonávať nad ním dohľad. Ak ten, kto spôsobí škodu, pre maloletosť alebo pre duševnú poruchu nie je schopný ovládnuť svoje konanie alebo posúdiť jeho následky, zodpovedá za škodu ten, kto je povinný vykonávať nad ním dohľad.

(2) Kto je povinný vykonávať dohľad, zbaví sa zodpovednosti, ak preukáže, že náležitý dohľad nezanedbal.

(3) Ak vykonáva dohľad právnická osoba, jej pracovníci dohľadom poverení sami za škodu takto vzniknutú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

29. Súd zároveň mal zabezpečený aj znalecký posudok vo veci vyšetrenia duševného stavu odporkyne vypracovaného Q.. X. S., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, zo dňa 20.07.2012 vypracovaného na základe zadávateľa Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície J. Q., ČVS: R.-XXX-R.-J.-XXXX s tým, že Okresný súd J. Q. oznámil listom zo dňa 21.08.2014, že dňa 16.05.2013 podal prokurátor Okresnej prokuratúry J. Q. návrh na uloženie ambulantného psychiatrického liečenia I. Š., voči ktorej bolo v prípravnom konaní podľa § 215 ods. 1, písm. e) Trestného poriadku zastavené trestné stíhanie proti menovanej poukazujúc na závery znalcov, ktorých znalecký posudok je súčasťou spisového materiálu (čl. 316). Podľa záverov daného znaleckého posudku vyplýva, že znalci u odporkyne zistili duševnú poruchu, diagnosticky - paranoidnú poruchu osobnosti a incipientným paranoidným vývojom (jedná sa o poruchu na hranici psychózy už s kvalitatívnou zmenou duševnej činnosti). Ďalej sa u odporkyne jedná o chronický únavový syndróm (duševná porucha, ktorá sa radí do skupiny neurotických porúch). Zároveň znalci skonštatovali, že v čase spáchania trestnej činnosti, ktorá mala byť 19.05.2011 a 20.05.2011, trpela odporkyňa uvedenými duševnými poruchami. Zároveň v sledovanej dobe boli u odporkyne zistené rozpoznávacie schopnosti a že rozpoznávacie schopnosti boli znížené v miere podstatnej, až na hranici ich vymiznutia. Ovládacie schopnosti boli vymiznuté. Odporkyňa nechápe zmysel trestného stíhania vo všetkých súvislostiach a dôsledkoch danej trestno-právnej veci.

30. S poukazom na uvedené následne uznesením zo dňa 06.05.2015 bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria, liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria, sexuológia, na základe čoho bol ustanovený ako znalec Q.. W. S., ktorý vyhotovil znalecký posudok č. XX/XXXX (čl. 420). Podľa záverov tohto znaleckého posudku odporkyňa v rokoch 2010 a 2011 trpela vážnou duševnou poruchou v pravom slova zmysle, bludovou paranoidnou poruchou. Táto vážna duševná porucha v pravom slova zmysle mala v r. 2010 a 2011 zásadne nepriaznivý (chorobný) dosah na jej správanie zamerané voči osobe X.. Q. D. a na jej schopnosť zúčastniť sa trestných, priestupkových a civilných súdnych konaní vedených v týchto súvislostiach. Pri retrospektívnom hodnotení spôsobilosti posúdiť následky svojho konania a spôsobilosti svoje konanie ovládnuť, sa je možné vyjadriť len ku konkrétnemu konaniu v konkrétnom čase za konkrétnych okolností. V tomto konkrétnom prípade sú predmetom znaleckého psychiatrického posúdenia prejavy odporkyne v období r. 2010 a 2011 zamerané voči navrhovateľovi, o ktorého osobe sa v tom čase mala rôznym spôsobom vyjadrovať a následne v týchto súvislostiach aj byť účastnou na trestných priestupkových a civilných súdnych konaniach. Na základe znaleckého vyšetrenia znalec konštatoval, že odporkyňa v období rokov 2010 a 2011 následkom vážnej duševnej poruchy v pravom slova zmysle nebola schopná posúdiť následky svojho v predchádzajúcom odseku špecifikovaného konania, nebola toto svoje konanie schopná ovládnuť a nebola schopná v týchto súvislostiach vykonávať právne úkony.

31. Prílohou tohto znaleckého posudku bol okrem kópie uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania aj CD nosič so zdravotnou dokumentáciou odporkyne. Odporkyňa žiadala vykonať dokazovanie tohto CD nosiča, avšak súd s poukazom na to, že CD nosič je ohľadom zdravotnej dokumentácie odporkyne, tento dôkaz nevykonával s poukazom na to, že súd dospel k názoru, že vykonanie takéhoto dôkazu je irelevantné, pretože podstatné sú práve závery znalca, ktorý vychádzal aj z tejto zdravotnej dokumentácie, preto podľa názoru nebolo potrebné opätovne ju študovať súdom. Bolo tak vykonané

znaleckým dokazovaním. Súd mal za to, že nie je potrebné vypočúť ani znalca Q.. S. vzhľadom na jeho presvedčivé závery zhodné so závermi znalecké posudku uvedené v bode 29. tohto odôvodnenia.

32. Súčasťou spisu bol aj pripojený spis Obvodného úradu J. Q., odbor všeobecnej vnútornej správy vo veci obvinenej odporkyne a toto priestupkové konanie bolo ukončené rozhodnutím obvodného úradu, voči ktorému bolo podané odvolanie a Ministerstvo vnútra SR, sekcia verejnej správy, listom zo dňa 23.01.2013 zaslal spisový materiál Obvodnému úradu J. Q., odbor všeobecnej vnútornej správy s uvedením, že zasielajú spisový materiál, súčasne v prílohe prikladajú rozhodnutie č. W.-R.-XXXX/XXXXXX/TMM/X zo dňa 09.01.2013, ktorým bolo konanie v priestupkovej veci obvinenej I. Š. v časti prvého napadnutého prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu zastavené podľa § 76 ods. 1, písm. f) v spojení s § 20 zákona č. 372/1990 Zb. z dôvodu, že zodpovednosť za priestupok zanikla. Zároveň bolo oznámené, že rozhodnutie odvolacieho orgánu Ministerstva vnútra SR, sekcia verejnej správy, odboru priestupkov, ktorým bolo napadnuté prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu v časti 2 potvrdené, nadobudlo právoplatnosť 16.01.2013. Súd poznamenáva, že z daného spisu vyplýva rozhodnutie Obvodného úradu J. Q. zo dňa 17.10.2012, č. XXX/XXXX/XXXXX, podľa ktorého priestupkové konanie voči I. Š. pre podozrenie zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorého skutkovú podstatu mala naplniť tým, že po 1. - v liste zo dňa 09.12.2010 adresovanom W., V. Prezídia policajného zboru SR, ktorý bol doručený kancelárii ministra vnútra Ministerstva vnútra SR, dňa 13.12.2010 a prezídiu policajného zboru, kancelárii prezidenta policajného zboru dňa 14.12.2010, uviedla o navrhovateľovi skutočnosti uvedené v danom rozhodnutí a po 2. - v zápisnici napísanej dňa 07.02.2011 na Okresnom riaditeľstve policajného zboru, Úrade justičnej a kriminálnej polície, odbore justičnej polície J. Q. uviedla o navrhovateľovi, že čo sa týka Urbárskeho spoločenstva v S., ktoré je spoločenstvom bez právnej subjektivity vzniklo podozrenie, že za konaním F. a Ď. stojí X.. D., ktorý má snahy ovládnuť urbáriát a postupne získať vlastníctvo drobných vlastníkov, ako aj budovu hotela, ktorý to za spoločenstvo vlastní, čo navrhovateľ považuje za hrubé osočovanie, ktoré ho hlboko uráža s úmyslom poškodiť jeho osobu, či dokonca mu privodiť trestné stíhanie a tvrdenie obvinenej, že sa mal snažiť získať budovu hotela, ktorá je vo vlastníctve T. S., považuje za vedome nepravdivé, klamlivé tvrdenie a toto všetko v zmysle § 76 ods. 1, písm. j) zákona o priestupkoch zastavuje, lebo navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania písomne dňa 16.10.2012 späť.

33. Navrhovateľ v podaní doručenom súdu dňa 28.02.2014 (čl. 258) špecifikoval, ktoré citáty v jednotlivých článkoch na blogu W. Ž.T. považoval za osočujúce a urážlivé voči nemu a čo považoval za zásah do jeho osobnostných práv, čím jednoznačne upresnil návrh.

34. Súd poukazuje na to, že boli nepochybne preukázané blogy, ktorých bola nesporne autorka odporkyňa, ktorá nepopierala uverejnenie týchto článkov na predmetnom blogu W. Ž..

35. Zo svedeckých výpovedí súd však nemal preukázané tvrdenie navrhovateľa, že skutočne týmito článkami uverejnenými na blogu W. Ž. odporkyňa mohla, resp. mala zasiahnuť do jeho osobnostných práv a znížiť tak jeho dôstojnosť vo vzťahu k verejnosti, či v jeho súkromní, či v profesijnom živote.

36. Navrhovateľ sa domáhal aj ochrany voči zásahu, ktorý mala spôsobiť odporkyňa nielen uvedenými článkami na blogu, ale aj v trestnom oznámení zo dňa 13.12.2010 a v zápisnici spísanej na OR PZ J. Q. dňa 07.02.2011, avšak súd poukazuje, že išlo o trestné oznámenie a zápisnicu pred príslušným OR PZ a súd má za to, že takéto úkony, ako sú spojené s trestným oznámením, či zápisnicou na OR PZ, nemožno považovať ako zásah do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, nakoľko išlo o úkony vykonané pred príslušnými orgánmi v rámci platných právnych predpisov.

37. S poukazom na závery znaleckého dokazovania je zrejmé, že odporkyňa nezodpovedá ani za škodu v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka, nakoľko odporkyňa ani podľa dostupných informácií, ani zistených skutočností nebola zbavená spôsobilosti, ani obmedzená a nebol jej ani daný dohľad, a preto nie je možné za zodpovednú osobu posúdiť ani takúto osobu, ktorá by vykonávala nad odporkyňou dohľad, keďže takáto osoba neexistuje. V danom prípade nie je možné aplikovať ani § 423 Občianskeho zákonníka, pretože odporkyňa sa do takéhoto stavu, že by nebola schopná ovládnuť svoje konanie alebo posúdiť jeho následky, neuviedla vlastnou vinou. S poukazom na uvedené skutočnosti súd žalobný návrh zamietol. Právny zástupca navrhovateľa navrhoval, aby súd ustanovil odporkyňu opatrovníka, avšak v danom prípade nebol dôvod ustanoviť opatrovníka, nakoľko neboli splnené podmienky ani v zmysle

Občianskeho zákonníka, ani v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, pričom súd zistil, že sa nevedie, ani nevedelo konanie voči odporkyňi o zbavenie spôsobilosti, či obmedzenie jej spôsobilosti na právne úkony. Súd mal zistené, že odporkyňa iba v r. 2010 a 2011 trpela duševnou poruchou. Iné obdobia v tomto konaní neboli skúmané a nebolo ani navrhované skúmanie duševného stavu odporkyne v tomto konaní.

38. Súd vykonal rozsiahle dokazovanie, pričom pokiaľ navrhovateľ či odporkyňa navrhovali ďalšie dokazovanie, resp. predkladali návrhy, ktoré súd nevykonal ohľadom dokazovania, bolo to z dôvodu, že súd mal zistený skutkový stav rozsiahlym dokazovaním a nepovažoval za potrebné už vykonanie ďalšieho dokazovania, a to predovšetkým s poukazom práve na znalecký posudok vyhotovený Q.. W. S.. Podľa záverov znaleckého posudku je vylúčená zodpovednosť odporkyne a z toho dôvodu nebolo možné žalobe vyhovieť.

39. Súd však aj napriek týmto skutočnostiam poukazuje, že hoci navrhovateľ považoval konanie odporkyne za zásah do jeho osobnostných práv, súd vykonaným dokazovaním nemal preukázaný tento zásah spôsobom tvrdeným navrhovateľom, a to či formou uvádzania skutočností v zápisnici, či v trestnom oznámení pred príslušným policajným orgánom, alebo v zverejnených článkoch na blogu W. Ž.. Odporkyňa vyjadrovala v nich svoj názor, svoj prejav, ktorý nemožno s poukazom na vykonané dokazovanie hodnotiť ako zásah do osobnostných práv. Hoci spomenula meno X.. D., či jeho manželku, široká verejnosť takýmto spôsobom nemohla jednoznačne identifikovať, že ide o navrhovateľa a ak sa navrhovateľ v týchto článkoch „našiel“, je to irelevantné pre toto konanie a konštatovanie, že ide skutočne o navrhovateľa, mohlo dôjsť len u skutočne dotknutých osôb alebo u osôb, ktorých sa týkajú predmetné skutočnosti ako je T. S. K. Q. a podobne. Ani niektorí svedkovia nevedeli jednoznačne uviesť, či ide skutočne iba o jednu osobu ako člena T. S. K. Q. menom D.. Dokonca nepochybná identifikácia navrhovateľa nevyplýva zo všetkých predmetných článkov. Pokiaľ aj v konkrétnych článkoch bola zrejmá identifikácia, z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by skutočne svojimi výrokmí znížila dôstojnosť navrhovateľa, či zasiahla do jeho osobnostných práv alebo mohla spôsobiť tento zásah. Vypočutí svedkovia buď to popreli alebo daný zásah nehodnoterne tvrdili.

40. Nemožno akýkoľvek prejav, ktorým kritizuje iný subjekt niekoho iného, automaticky považovať za zásah do osobnostných práv. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by bola poškodená dobrá povesť navrhovateľa. Svedkami to nebolo preukázané a pokiaľ niektorí svedkovia tvrdili, že ochladli vzťahy medzi ním a navrhovateľom, toto následne znegovali napríklad tým, že opätovne by vyhľadali jeho právne služby, pokiaľ by to potrebovali a podobne, čo pri poškodení dobrej povesti by takýto postup pravdepodobne nebol. Z uvedeného vyplýva pripravenosť svedkov tvrdiť zásah do práv navrhovateľa odporkyňou, avšak svojimi ďalšími vyjadreniami popreli nejakú skutočnú zmenu postoja k navrhovateľovi z ich strany v dôsledku konania odporkyne. Navrhovateľ poukazoval, že odporkyňa šíriala tvrdenia prostredníctvom médiá s veľkou publicitou, avšak s tým sa súd nestotožňuje, hoci išlo o internet, avšak aj zo svedeckých výpovedí vyplývalo, že daný blog nebol všeobecne známy. Iba niektorí z vypočutých svedkov potvrdili vedomosť o danom blogu. Teda je zrejmé, že nebolo širokej verejnosti známe o tomto blogu, v ktorých dokonca odporkyňa nešpecifikovala, neoznačila navrhovateľa v každom článku. Nemožno automaticky posudzovať, že všetky články sú o navrhovateľovi. Je to možno posúdiť v nejakej súvislosti, nadväznosti s danými článkami, avšak nie je zaručené, že návštevník daného blogu si prečíta všetky články. Navrhovateľ nepreukázal svoje tvrdenia o zásahu, či spôsobilosti zásahu v takom rozsahu. Ak navrhovateľ tvrdil, že aj neznámi ľudia ho osočovali kvôli Urbáru S. K. Q. (nadobúdanie podielov,...), z ničoho nevyplýva, že by to bolo práve v dôsledku predmetných článkov na danom blogu, kde odporkyňa iba uvádzala svoj názor a postrehy z diania aj okolo urbáru. Dokonca svedkami bolo nepochybné preukázané, že v Urbáriate S. boli určité problémy, nezhody, ktoré sa dotýkali aj osoby navrhovateľa. A zverejnenie týchto problémov na blogu predsa nespôsobujú zásah tak, ako tvrdil navrhovateľ, t.j. že tvrdenia v týchto blogoch hlboko zasiahli do jeho osobnostných práv, dotkli sa najmä vzťahov v širšom i užšom okruhu jeho rodiny, priateľov, s vážnym dopadom na jeho spoločenský život.

41. Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu priznáva slobode prejavu kľúčový význam pre fungovanie demokratickej spoločnosti a podľa článku 10, ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Samozrejme je potrebné podotknúť, že právo na slobodu prejavu nie je absolútne. Súd má za to, že odporkyňa iba využívala svoje právo a využitím tohto práva súd má za to, že nezasiahla

takým spôsobom, ako zaručuje § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu súd posúdil, že nie je potrebné, teda že sa nevyžaduje žiadne ospravedlnenie a finančné zadosťučinenie preto už ani neposudzoval. Daným spôsobom odporkyňa iba prejavila svoj názor, svoje presvedčenie vyplývajúce z problémov v danom urbáre, ktorých svedkami boli možno všetci jeho členovia. Ak by aj došlo k zníženiu dôstojnosti navrhovateľa, z ničoho nevyplýva, že práve v dôsledku blogu vzhľadom na všeobecne známe nezhody v T. S.. Nevyplýva to hodnoverne ani z tvrdení svedkov.

42. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že odporkyňa mieni pokračovať v týchto svojich postupoch, súd poukazuje na to, že navrhovateľ sa domáhal v danom konaní nároku zo zásahu do jeho osobnostných práv iba konkrétnymi článkami zverejnenými na blogu W. Ž. v roku 2010 a 2011 spolu so skutočnosťami a tvrdeniami uvedenými v zápisnici pred príslušným policajným orgánom, či v trestnom oznámení, ktoré v žiadnom prípade nemôže súd považovať za zásah do ochrany osobnostných práv, pričom navrhovateľ sa nedomáhal upustenia od týchto zásahov, čo predpokladá aj ust. § 13 Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedené skutočnosti súd žalobný návrh zamietol, a to predovšetkým z dôvodu, že odporkyňa využitím svojho práva na slobodu prejavu nezasiahla do osobnostných práv navrhovateľa a zároveň súd poukazuje, že je aj vylúčená zodpovednosť odporkyne s poukazom na závery znaleckého posudku Q.. W. S..

43. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje do práva chráneného § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Skutočnosť, že pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia, alebo že išlo len o nedbanlivostné preberanie poznatkov a ich rozširovanie, je bezvýznamná. Súd zároveň poukazuje na to, že na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti stačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené § 11 Občianskeho zákonníka. Vznik následkov sa nevyžaduje. Čo sa však týka zápisnice z trestného oznámenia, nejde o zverejňovanie nepravdivých obviňovaní z nejakého konania, či kritika. Ide o úkony v zmysle Trestného poriadku, ktorý umožňuje takéto právo. Súd v tejto súvislosti poukazuje, že zápisnica pred príslušným policajným orgánom, či trestné oznámenie nie je takýmto zásahom. Je nesporné, že odporkyňa je členom T. S. K. Q., v ktorom má určité postavenie aj navrhovateľ, a ktorého postavenie je niektorými členmi spochybňované, rozporované a odporkyňa svoj názor k týmto skutočnostiam a k problémom v Urbáriate S. vyjadrila práve na blogu W.Á. Ž., kde uvádzala svoje úvahy. Nemožno tieto úvahy považovať za nejakú kritiku, či neprimeranosť kritiky. Súd neposúdil zo zverejnených článkov, a to konkrétne tvrdenia špecifikované navrhovateľom, že by išlo o použitie výrazov, ktorých miera expresivity je v značnom nepomere k cieľu kritiky, resp. ak je obsah kritiky neprimeraný k posudzovanému konaniu kritizovaného a vyplýva z nich úmysel znevážiť, či uraziť kritizovanú osobu. Teda súd posúdil, že nejde o neprimeranú kritiku, ktorá by bola spôsobilá zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti. Pri nej nie sú prekročené medze vecnej a konkrétnej kritiky a súčasne, že takáto kritika je primeraná aj čo do obsahu, formy a miesta, t.j. že nevybočuje z medzí nevyhnutných na dosiahnutie sledovaného a zároveň uznaného cieľa, aj keď medzi účastníkmi je to sporné. (rozhodnutie NS ČR 30Cdo/2900/2008, 30Cdo/1941/2007, 30Cdo/5161/2008, 28Cdo/983/2002).

44. Súd s poukazom na ustálenú súdnu prax poukazuje, že aj keď došlo k určitému písomnému zásahu spočívajúcemu v rozširovaní určitých informácií týkajúcich sa osobnosti fyzickej osoby ako napr. navrhovateľa, aj keď na prvý pohľad nie je zo všetkých článkov jednoznačné, že skutočne ide o osobu navrhovateľa, teda nie je jednoznačné z predmetných textov, že skutočne ide práve o osobu navrhovateľa, nejde o zásah, ktorý by oprávňoval navrhovateľa na uplatnenie nárokov s poukazom na § 13 Občianskeho zákonníka.

45. Súd poukazuje, že takýto zásah nepresahuje rámec kritiky, či už pravdivej a objektívnej alebo naopak. Na odlíšenie kritiky od neoprávneného zásahu je rozhodujúce hľadisko pravdivosti, vecnosti, objektívnosti a sledovaného cieľa, čo spravidla vyplýva z obsahu, formy a miesta prednesu takejto kritiky (uznesenie NS ČR sp.zn. 28Cdo/662/2002). Dôvodom vylučujúcim neoprávnenosť zásahu do osobnostných práv je okolnosť, že k zásahu došlo v rámci primeranej obrany chránených záujmov, či už vlastných, cudzích alebo verejných pri výkone zákonom ustanoveného subjektívneho práva alebo pri plnení zákonom uloženou právnej povinnosti.

46. Súd poukazuje, že predmetný blog, na ktorom boli články uverejnené, nejde o bežnú tlač, či médium, pričom dané články obsahujú úvahy, názor, určitú kritiku odporkyne s poukazom na dianie v T. S. K. Q., ktoré ani navrhovateľ, ani odporkyňa nepopreli, ako ani svedkovia. Vyjadrenia sa k týmto skutočnostiam

zo strany odporkyne je len určitou úvahou a prejavom, ktoré jej umožňuje práve právo slobody prejavu a vzhľadom na skutočnosti a výrazy použité v daných článkoch, súd neposúdil za tak intenzívne, že by išlo o zásah do ochrany osobnosti. Zároveň nie vždy je jednoznačne identifikované, že ide skutočne o osobu navrhovateľa a zároveň nejde o také médiá ako je bežná tlač a podobne, hoci by boli všeobecne známe širokej verejnosti. Mnohí ani nemajú vedomosť o takom blogu, čo vyplynulo aj zo svedeckých výpovedí, hoci niektorí svedkovia boli na daný blog vraj upozornení inými osobami, ktoré však ďalej nekonkretizovali, a teda nie je také tvrdenie posúdené ako hodnoverné, dokonca niektorí si to ani neprečítali, hoci tvrdili nejaký zásah. Z toho vyplýva pochybnosť o ich hodnovernosti tvrdení. Dokonca možno uvažovať, predpokladať pripravenosť svedkov na výsluch v prospech navrhovateľa.

47. S poukazom na uvedené súd posúdil, že nejde o zásah do osobnostných práv takej intenzity ako tvrdil navrhovateľ. A také tvrdenia, ktoré by spôsobili alebo by boli schopné zasiahnuť do práv navrhovateľa a spôsobilé vyvolať následky ako tvrdil navrhovateľ, ktorý tvrdil, že k takým následkom aj došlo, vykonaným dokazovaním to nebolo preukázané.

48. Z výsluchov navrhnutých svedkov ako osôb, ktoré boli s účastníkmi v kontakte, resp. čítali predmetné články, vyplynulo, že v podstate nepovažovali konanie odporkyne voči navrhovateľovi ako nejakú nevhodnú, či ostrú kritiku. Jej tvrdenia neboli považované za osočujúce,... Taktiež nevyplýva ani zmena ich postoja k navrhovateľovi. Pokiaľ aj niektorí uviedli, že boli upozornení na dané články a teda na osobu navrhovateľa, neuviedli nikoho konkrétneho na posúdenie hodnovernosti daného tvrdenia, že skutočne im taká informácia bola poskytnutá. Nepreverovali si dané články na blogu. Také vyjadrenie, že „niekto“ im oznámil blog, je nepostačujúce, nehodnoverné, možno vymyslené. Ak k tomu malo dôjsť na obecnom zastupiteľstve, a pod., potvrdili, že žiadny zápis o tom neexistuje. Teda nie je dôkaz, nebolo preukázané, či napr. navrhovateľ bol skutočne navrhovaný na poskytovanie právnych služieb pre konkrétnu obec, ako ani to, že nebolo tomu vyhovené práve z dôvodu článkov na blogu. Tvrdenie svedka starostu X..Ž. je nepostačujúce a nehodnoverné s poukazom aj na tú skutočnosť, že s navrhovateľom spolupracuje a iný jeho tvrdenia nepotvrdil. Navrhovateľ hodnoverne nepreukázal zásah do jeho osobnostných práv, ani z ničoho nevyplýva spôsobilosť pre nejaký zásah. Súd sa k hodnovernosti svedkov vyjadroval v jednotlivých bodoch tohto odôvodnenia, pričom vyhodnotil, že zásah, či spôsobilosť zásahu vyvolať následky, neboli hodnoverne preukázané. Svedkovia navrhnutí navrhovateľom pôsobili pripravené ohľadom vypovedania na danú skutočnosť, pričom si zároveň rozporovali, keď tvrdili, že napríklad ich vzťah k navrhovateľovi v dôsledku článkov na blogu ochladol, ale následne uviedli, že by využili jeho právne služby, pokiaľ by to potrebovali. Pokiaľ na nejakom obecnom zastupiteľstve bol nejaký návrh na spoluprácu, tento nebol ničím preukázaný, žiadny záznam neexistuje a ak nedošlo k spolupráci vraj v dôsledku upozornenia nejakou osobou na blog, tak ani toto nebolo ničím preukázané. Z ničoho nevyplýva, že by skutočne došlo k zníženiu dôstojnosti navrhovateľa, že by napríklad došlo k poklesu klientov a pod., a to všetko v dôsledku článkov odporkyne na danom blogu W. Ž..

49. Zároveň je nutné poukázať na to, že navrhovateľ nepostupoval v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka, keďže bez ďalšieho hneď požadoval ospravedlnenie a finančné zadostučinenie za konkrétne výroky v článkoch na blogu a v zápisnici trestného oznámenia.

50. Teda súd žalobný návrh zamietol jednak z dôvodov záverov znaleckého posudku vypracovaného Q.. W..S. a jednak aj z dôvodu, že právo odporkyne - sloboda prejavu nebolo zneužitá na úkor navrhovateľa v takej intenzite, že by znamenalo nejaký zásah, či zasiahlo do jeho osobnostných práv, resp. spôsobilosť zásahu. Tento zásah, či spôsobilosť zásahu navrhovateľ relevantným spôsobom nepreukázal vzhľadom na výsluch svedkov. Nebolo preukázané ani to, že by k tvrdenému zásahu malo dôjsť v dôsledku článkov na blogu. Navrhovateľ teda žiadnym hodnoverným a relevantným spôsobom nepreukázal, že by tvrdenia odporkyne v tých blogoch hlboko zasiahli do jeho osobnostných práv, dotkli sa vzťahov v širšom i užšom okruhu jeho rodiny, priateľov, s vážnym dopadom na jeho spoločenský život a možné uplatnenie sa, a to ani spôsobilosť takého zásahu. Navrhovateľ bližšie nešpecifikoval uvedené. Pokiaľ tvrdil zníženie klientov a pod., toto ničím nepreukázal. Nenavrhoval ani dôkazy na preukázanie dotknutia sa vzťahov v širšom i užšom okruhu jeho rodiny, priateľov,... Navrhovanými dôkazmi toto nepreukázal, súd posúdil vypočutých svedkov ním navrhnutých za nehodnoverných s možným predpokladom o ich pripravenosti na výsluch v jeho prospech, čo vyplýva z jednotlivých svedeckých výpovedí, v ktorých si svedkovia rozporovali a ktorí tvrdili niečo, čo nebolo ničím podložené a pod.

51. Ďalšie dôkazy súd nevykonal z dôvodu zásady hospodárnosti, rýchlosti a z dôvodu, že vykonané dokazovanie bolo postačujúce pre zistenie skutkového stavu.

52. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

53. Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

54. Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Nakoľko súd návrh navrhovateľa zamietol, úspešným účastníkom v tomto konaní bola odporkyňa, ktorej na základe uvedeného tak prináleží náhrada trov konania podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. voči navrhovateľovi. Nakoľko si však odporkyňa náhradu trov konania neuplatnila, súd rozhodol tak, že odporkyni sa náhrada trov konania nepriznáva (2. výrok rozsudku).

56. Podľa ust. § 148 ods. 1 O.s.p., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

57. Podľa § 151 ods. 6 O.s.p. o trovách štátu súd rozhodne aj bez návrhu.

58. V danej prejednáwanej veci bol navrhovateľ neúspešný v konaní, preto je povinný znášať trovy štátu, ktoré vznikli v konaní.

59. Okresný súd Žilina uznesením č.k. 8C/367/2012-375 zo dňa 06.05.2015 nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvi psychiatria. Uznesením č.k. 8C/367/2012-504 zo dňa 02.06.2016 bolo znalcovi priznané znalečné v sume 994,18 eur z rozpočtových prostriedkov súdu. Trovy štátu tak predstavujú sumu 994,18 eur.

60. Preto s poukazom na uvedené o trovách štátu súd rozhodol tak, že navrhovateľ je ako neúspešný účastník povinný zaplatiť štátu - Slovenskej republike trovy konania - trovy štátu v sume 994,18 eur. Súd nezistil u navrhovateľa splnenie podmienok na oslobodenie od súdnych poplatkov. Navrhovateľ bol v konaní zastúpený právnym zástupcom. Pokiaľ účastník konania je schopný plniť povinnosť vo vzťahu k právnemu zástupcovi - hrať odmenu za zastupovanie, v zásade musí byť spôsobilý plniť túto (finančnú) povinnosť aj vo vzťahu k štátu. Navrhovateľ zaplatil aj súdny poplatok za návrh.

61. S poukazom na uvedené súd rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť štátu trovy konania vo výške 994,18 eur a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (3. výrok).

62. Toto rozhodnutie bolo vyhlásené pred 01.07.2016, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, čomu zodpovedá i procesný postup a rozhodovanie súdu. V zmysle § 156 ods.4 v spojení s § 167 ods.2 a § 211 ods.2 O.s.p. je súd viazaný vyhláseným rozhodnutím. Predmetná viazanosť sa týka (okrem iného) aj poučenia o opravnom prostriedku, či označovania strán sporu. K písomnému vypracovaniu rozsudku však dochádza za účinnosti „nového“ procesného predpisu - zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. (ďalej len CSP) Vzhľadom k nie celkom jednoznačným prechodným ustanoveniam, súd v rámci písomného vyhotovenia rozhodnutia čiastočne zohľadnil aj aktuálnu právnu úpravu, napr. číslovanie odsekov odôvodnenia, či doplnenie poučenia podľa CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).

Poučenie podľa CSP účinného od 01.07.2016:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§127 CSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 363 CSP)

Podľa § 365 CSP

- 1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
 - a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v konaní dostala jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak strana v konaní nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).